

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Lovforslag nr. L 97. Fremsat 10/2 82. Første behandling 16/2 82. Anden behandling 23/2 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 137 stemmer mod 12; 3 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om forberedelse af overenskomstssituationen 1983. (Mangepartsforhandlinger).

[Af Glistrup (FP) og Askjær Jørgensen (FP)].
(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 21/1 82. Første behandling 9/2 82. Betænkning 17/2 82).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Glistrup (FP):**

I søndags fik Danmark nede i Bruxelles det røde kort med hensyn til vor mulighed for at fortsætte med at føre valutakurstilpassningspolitikken, justeringspolitikken, som man har kaldt den. Og gud ske lov for, at vi

ikke får lov til at fortsætte med det, for det er selvfølgelignerier at tro, at vi kan løse vore problemer ved at komme vand i mælken, ved at forringe kronens værdi.

I mandags drog overvismanden konsekvensen af denne beslutning og fremhævede meget kraftigt, at hvis vi derefter skal klare de økonomiske vanskeligheder, dette land ganske ubestrideligt befinder sig i, så skal vi se at blive verdensmestre i at føre indkomstpolitik.

I tirsdag tog folkettinget stilling til grundlaget for at kunne føre en holdbar indkomstpolitik allerede i 1982, nemlig da man stemte om fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1000 til finanslovsforslaget, gående ud på, at vi tilvejebragte 31,5 mia kr. som grundlag for denne indkomstpolitik ved at forhøje personfradraget og derigennem nedsætte skattebyrden. Indkomstpolitik må selvsagt først og fremmest betyde, at de, der har fået de alt, alt for store, de alt, alt for opblæste indkomster i de senere år, nu skal holde for. Der er jo ingen tvivl om, hvem det er, der har øget sine indkomster ganske kraftigt: det er det offentlige. Derfor burde vi allerede her i 1982 ved at begrænse det offentliges indkomster have indledt denne indkomstpolitiske linje.

Nødvendigheden af at føre indkomstpolitik blev i går, onsdag, meget, meget kraftigt understreget med vedtagelsen af finanslovsforslaget, som viser, at vi med stærkt stigende tendens nærmer os et bruttokasseunderskud på 100 mia kr., og hvor der altså ikke er andre muligheder tilbage end at iværksætte indkomstpolitik.

Al erfaring fra indland og udland viser imidlertid, at det at føre indkomstpolitik ikke er noget, man lige klarer med et fingerknips natten imellem en fredag og en lørdag, så man har alle de mange brikker på plads af teknisk og politisk ømtålig karakter. Derfor er det i Danmarks nuværende situation meget, meget vigtigt, ikke mindst efter den udvikling, der har fundet sted i de sidste 4 dage, at vi besinder os og finder frem til, at nu skal vi virkelig til at forberede mulighederne for indkomstpolitiske løsninger.

På grund af Nordisk Råd mager det sig således, at folkettinget får en usædvanlig lang tænkepause mellem anden og tredje behandling af det lovforslag, der her er til behandling, og jeg vil tilråde tingets partier, at de